

เมนูข้อมูล

นายดาต้า

เสียงต่อ 'ไร่รัฐศาสตร์'

สามสี่ปีมานี้เสียงที่พุดถึงประเทศไทยเรา ในมุมมองของความน่าเสียดายตั้งและตั้งขึ้น "เราพัฒนามาก่อน ภาษาที่ใช้ในภูมิภาค ภาษาไทยเราแทบจะเป็นภาษากลางอยู่แล้ว เงินบาทก็เช่นกัน ประเทศเพื่อนบ้านยอมรับที่ใช้ชำระหนี้ได้ ภูมิภาคของเราสุดท้ายตกกว่าใคร แต่ทุกวันนี้เราถอยหลังเข้าคลอง ประเทศเพื่อนบ้านที่มาที่หลังทำท่าจะพัฒนาแซงหน้าไปอีกแล้ว" คือสาระของ "ความเสียดาย" แต่ไม่ว่าจะเสียดายแค่ไหนก็ดูเหมือนว่าบ้านเมืองเราไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากรอเวลาให้ความขัดแย้งจางตัว ความแตกแยกหายไปก่อน **ซึ่งมีแนวโน้มว่าพอมีความหวังหรือไม่ เป็นเรื่องน่าคิด**

มองไปที่การอยู่ร่วมสังคมไทยขณะนี้ จะอยู่ร่วมกันในรูปแบบไหนเป็นเรื่องที่ไม่ลงตัวนัก พวกหนึ่งเห็นว่า "เผด็จการ" คือให้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเชื่อว่าตนคือคนดีมีอำนาจควบคุมความเป็นไปของประเทศในรูปแบบที่ดีกว่า เห็นดีเห็นงามกับการใช้อำนาจลิดรอนสิทธิของคนอื่นที่เชื่อว่าเป็นคนไม่ดี สิทธิที่แก่เทียมกันเป็นเรื่องไม่ถูกต้องเป็นการ

เปิดโอกาสให้คนไม่ดีเข้ามาอำนาจ เพราะคนส่วนใหญ่ของประเทศใช้สิทธิอย่างเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ละเลยการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม

แต่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า "คนดี" เป็นแค่การสถาปนาตัวเองขึ้นมาหลอกหลวงคนอื่น "เผด็จการ" ใช้อำนาจโดยไม่ยินยอมให้ตรวจสอบ เป็นความเลวร้ายยิ่งกว่า จึงเรียกร้องให้กลับคืนสู่ "ประชาธิปไตย" ที่หัวใจคือสิทธิที่เท่าเทียมในการอยู่ร่วมกันในสังคม

ถึงวันนี้ แม้จะรักษาความสงบมาเกือบ 4 ปี ในอีกไม่กี่วัน แต่ความขัดแย้งแตกแยกดังกล่าวยังดำรงอยู่ และดูเหมือนช่วงนี้จะเกิดแรงปะทะรุนแรงขึ้น

คล้ายกับว่าแทบเป็นไปได้แล้วที่คนไทยจะอยู่ร่วมกันอย่างสุขสงบได้ สภาวะที่เป็นไปเช่นนี้ สมควรอย่างยิ่งที่จะหาทางแก้ไข

ในวิชาการปกครองให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข คือต้องทำให้ทุกคนรู้สึกว่ามีความยุติธรรมในการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้ความยุติธรรมนั้นเป็นหลักยึดร่วมกัน

ซึ่งความสำคัญของหลักยึดอยู่ที่การยอมรับในหลักนั้น

จากผลสำรวจของ "กรุงเทพโพลล์" เรื่อง "ความเห็นของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมในการเอาผิดผู้กระทำความผิด" ในคำถามเรื่อง "ความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมในการเอาผิดผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี" คำตอบว่ามีน้อย หรือค่อนข้างน้อย รวมแล้วมากถึงร้อยละ 71.7 แยกเป็นค่อนข้างน้อยร้อยละ 36.3 และน้อยที่สุด ร้อยละ 35.4 ที่ตอบว่าค่อนข้างมากหรือมากที่สุดมีเพียงร้อยละ 28.3 เป็นค่อนข้างมาก ร้อยละ 22.3 มากที่สุด ร้อยละ 6.0

ซึ่งดูจะเป็นเรื่องน่าเศร้าของการอยู่ร่วมกันสำหรับเหตุของความไม่เชื่อมั่นน่าจะประเมินจากคำถาม "ความเห็นต่อการดำเนินการของกระบวนการยุติธรรมเป็นอย่างไร" ซึ่งให้ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปากฎว่า ร้อยละ 37.6 มองว่าเพราะมีช่องโหว่ ร้อยละ 28.6 เห็นว่าเพราะ 2 มาตรฐาน ร้อยละ 23.6 เห็นว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดยังเบาไป ร้อยละ 5.7 เห็นว่าโปร่งใสกับคนทุกกลุ่ม ร้อยละ 4.5 มองว่าจับแพะหมักรับผิดชอบแทน

ความคิดของประชาชนที่ออกมาอย่างนี้ สะท้อนความสิ้นหวังของหลักที่ให้ประชาชนยึดมั่นเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติของหลักรัฐธรรมนูญ **สังคมที่กระบวนการยุติธรรมไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ ย่อมก่อปัญหาตามมา** น่าสนใจที่อำนาจรัฐในรูปแบบไหน ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้ความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมกลับมาให้ประชาชนรู้สึกว่าจะอยู่ร่วมกันได้โดยเสมอภาค เป็นประชาชนที่ไม่ถูกอภิสิทธิ์ชนข่มเหงแล้วพึงพากระบวนการยุติธรรมไม่ได้ **อำนาจแบบเผด็จการ หรือแบบประชาธิปไตย จึงจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า ●**